

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת אחרי מות

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

וְכָל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יֵשֵׁב עָלָיו
 ה' יִטְמָא: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע
 בְּמִשְׁכְּבוֹ יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 וְהַיֹּשֵׁב עַל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יֵשֵׁב
 עָלָיו הֵזַב יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְהַנֶּגַע
 בַּבָּשָׂר הֵזַב יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְכִי-
 יִרְק הֵזַב בְּטָהוֹר וְכִבֵּס בְּגָדָיו
 וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 ט וְכָל-הַמִּרְכָּב אֲשֶׁר יִרְכָּב עָלָיו
 י' הֵזַב יִטְמָא: וְכָל-הַנֶּגַע בְּכָל-
 אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתָּיו יִטְמָא עַד-
 הָעֶרֶב וְהַנּוֹשֵׂא אוֹתָם יִכְבֵּס
 בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-
 הָעֶרֶב: וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע בּוֹ הֵזַב
 וִידָיו לֹא-שֹׁטֵף בַּמֵּיִם וְכִבֵּס
 בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-
 הָעֶרֶב: וְכָל-חֲרָשׁ אֲשֶׁר-יִגַּע-
 בּוֹ הֵזַב יִשְׁבֹּר וְכָל-כְּלִי-עֵץ
 י' יִשְׁטֹף בַּמֵּיִם: וְכִי-יִטְהַר הֵזַב
 מִזֹּהָב וְסָפַר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים
 לְטָהָרָתוֹ וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּשָּׂר בַּמֵּיִם חַיִּים וְטָהַר: וּבַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי יִקַּח לוֹ שְׁתֵּי תְּרִים אוֹ
 שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה וְכֹא לִפְנֵי יְהוָה
 אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנִתְּנָם
 טו אֶל-הַכֹּהֵן: וַעֲשֶׂה אֹתָם הַכֹּהֵן
 אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה וְכָפַר

עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּהָב:
 טז וְאִישׁ כִּי-תֵצֵא מִמֶּנּוּ
 שֹׁשׁוּ (שְׁבִיעִי)
 טז שֹׁכֶב־זֹרַע וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם אֶת-
 כָּל-בָּשָׂרוֹ וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 ח' וְכָל-בָּגָד וְכָל-עוֹר אֲשֶׁר-יִהְיֶה
 עָלָיו שֹׁכֶב־זֹרַע וְכִבֵּס בַּמֵּיִם
 ח' וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שֹׁכֶב־זֹרַע
 וְרֹחֶצוּ בַמֵּיִם וְטִמָּאוּ עַד-
 הָעֶרֶב:

ט' וְאִשָּׁה כִּי-תִהְיֶה זֹכָה דָּם יִהְיֶה
 זֹכָה בַּבָּשָׂרָה שִׁבְעַת יָמִים
 תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל-הַנֶּגַע בָּהּ
 כ' יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב: וְכָל אֲשֶׁר
 תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטְמָא וְכָל-
 כ' אֲשֶׁר-תִּשְׁכַּב עָלָיו יִטְמָא: וְכָל-
 הַנֶּגַע בְּמִשְׁכְּבָהּ יִכְבֵּס בְּגָדָיו
 וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב:
 כ' וְכָל-הַנֶּגַע בְּכָל-כְּלִי אֲשֶׁר-
 תִּשְׁכַּב עָלָיו יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
 בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-הָעֶרֶב: וְאִם
 עַל-הַמִּשְׁכָּב הוּא אוֹ עַל-הַכְּלִי
 אֲשֶׁר-הוּא יִשְׁכַּב עָלָיו בְּנִגְעוֹ-
 כ' בּוֹ יִטְמָא עַד-הָעֶרֶב: וְאִם שֹׁכֵב
 יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ
 עָלָיו וְטִמָּא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל-
 הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב עָלָיו
 יִטְמָא:

כ' וְאִשָּׁה כִּי-יִזְוֹב זֹהָב דָּמָה ס

יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת-נִדְתָּהּ אוֹ
 כִּי-תִזְוֹב עַל-נִדְתָּהּ כָּל-יָמֵי
 זֹהָב טִמָּאתָהּ כִּימֵי נִדְתָּהּ תִּהְיֶה
 ט טִמָּאָה הוּא: כָּל-הַמִּשְׁכָּב
 אֲשֶׁר-תִּשְׁכַּב עָלָיו כָּל-יָמֵי
 זֹהָבָה כְּמִשְׁכָּב נִדְתָּהּ יִהְיֶה-לָּהּ
 וְכָל-הַכְּלִי אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
 טִמָּא יִהְיֶה כְּטִמָּאת נִדְתָּהּ:
 כ' וְכָל-הַנּוֹגֵעַ בָּם יִטְמָא וְכִבֵּס
 בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמֵּיִם וְטִמָּא עַד-
 כ' הָעֶרֶב: וְאִם-טָהָרָה מִזֹּהָבָהּ
 וְסָפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים וְאַחַר
 שְׁבִיעִי כ' תִּטְהַר: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִקַּח-
 לָהּ שְׁתֵּי תְּרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה
 וְהִבִּיֵּא אוֹתָם אֶל-הַכֹּהֵן אֶל-
 ל' פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וַעֲשֶׂה הַכֹּהֵן
 אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד
 עֹלָה וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן לִפְנֵי
 מַפְטוֹר ל' יְהוָה מִזֹּהָב טִמָּאתָהּ: וְהִזְרַתָּם
 אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִטִּמָּאתָם
 וְלֹא יָמָתוּ בְּטִמָּאתָם בְּטִמָּאָם
 ל' אֶת-מִשְׁפַּנִּי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם: זֹאת
 תּוֹרַת הֵזַב וְאֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ
 שֹׁכֶב־זֹרַע לְטִמָּאָה בָּהּ:
 ל' וְהַדּוֹה בְּנִדְתָּהּ וְהֵזַב אֶת-זֹהָבוֹ
 לְזָכָר וּלְנִקְבָה וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב עִם-טִמָּאָה:

אֲחֵרֵי מוֹת טז וְיִדְבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אַחֲרֵי
 מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם

עליה פי חדתהא יתנגס וגמיע אלדי תגלוס עליה יתנגס:
 21. וכל - וגמיע אל בנדאק פי מטגעהא יכסיל אתיאיבו
 ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא: 22. וכל - וגמיע
 אל בנדאק פי גמיע אוואני אלדי תגלוס עליה יכסיל
 אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא:
 23. ואם - ואנכאן עלא אלמטגאע הוא או עלא אלאוואני
 אלדי היא גלסיה עליה פי דקו פי יתנגס חיתא אלעישא:
 24. ואם - ואנכאן טגוע יטאגיע רגול ליהא ותכון חדתהא
 עליה יתנגס סבע איאם וגמיע אלמטגאע אלדי יטגיע
 עליה יתנגס: 25. ואשה - ואמרה אין ינקוט נקט דמהא
 איאם כתירין בלא וקת חדתהא או אין תנקוט עלא
 חדתהא טול איאם נקט נגסתהא כי איאם חידתהא
 תכון נגסיה היא: 26. כל - גמיע אלמטגאע אלדי תטגיע
 עליה טול איאם נקטא כי מטגאע חידתהא יכון ליהא
 וגמיע אוואני אלדי תגלוס עליה ניגיס יכון כי נגסית
 חדתהא: 27. וכל - וגמיע אל בנדק פיהון יתנגס
 ויכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא:
 28. ואם - ואנכאן דכיה מן נקטא ותעיד ליהא סבע איאם
 ובעד תידכא: 29. וביום - ופי יום תאמין תאכוד ליהא
 שפנינין או פרכין חמאם ותגיב ליהון אלא אלכאדים באב
 כימית מיעאר: 30. ועשה - ויענע אלכאדים אלא
 אלואחיד דכוויה ואלא ואחיד סעידיה ויגפיר עליהא
 אלכאדים קדאם אללה מן נקט דמהא: 31. והזרתם -
 ותפרקו אלא בנין ישראל מן נגסתהון ולם ימותו פי
 נגסתהון פיתנגסהון אל מסכני אלדי פי מבינהון:
 32. זאת - האדי שריעית אלנקט ואלדי תכרוג מינו טגעית
 נסל ליתנגס פיהא: 33. והדוה - ואלמווגועה פי נגסתהא
 ואלנקט אלא נקטו לל דכר ולל אנתיה ולרגול אלדי
 יטאגיע מע נגסיה:

טז

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה בעד מות תנין בנין
 אהרון פי תקרבהון נאר גריביה קדאם אללה ומאתו:

אלמטגאע אלדי יטאגיע עליה אלנקט יתנגס וגמיע אוואני
 אלדי יגלוס עליה יתנגס: 5. ואיש - ורגול אלדי ינדאק
 פי מטגאעו יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא
 אלעישא: 6. והישב - ואלגאליס עלא אלאוואני אלדי
 יגלוס עליה אלנקט יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא
 ויתנגס חיתא אלעישא: 7. והנגע - ואל בינדק פילחם
 אלנקט יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא
 אלעישא: 8. וכי - ואין יבזוק אלנקט פיל דיכי ויכסיל
 אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא: 9. וכל
 - וגמיע מרכוב אלדי ירכב עליה נקט יתנגס: 10. וכל -
 וגמיע אלבינדק פי גמיע אלדי יכון תחתו יתנגס חיתא
 אלעישא ואלחאמיל ליהון יכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא
 ויתנגס חיתא אלעישא: 11. וכל - וגמיע אלדי ינדק פי
 אלנקט וידיה לם סטף פיל מא ויכסיל אתיאיבו ויתכסל
 פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא: 12. וכלי - ואוואני
 פיכאר אלדי ינדק פי אלנקט ינכסיר וגמיע אוואני כשב
 ינשיטף פיל מא: 13. וכי - ואין ידכא אלנקט מן נקטו
 ויעיד לו סבע איאם לדכוותו ויכסיל אתיאיבו ויכסיל
 לחמו פיל מא נבע וידכא: 14. וביום - ופי יום אלתאמין
 יאכוד לו שפנינין או פרכין חמאם ויגי קדאם אללה אלא
 באב כימית מיעאר ויעטיהון אלא אלכאדים: 15. ועשה -
 ויענע ליהון אלכאדים ואחיד דכוויה וואחיד סעידיה ויגפיר
 עליה אלכאדים קדאם אללה מן נקטו: 16. ואיש - ורגול
 אין תכרוג מינו טגעית נסל ויכסיל פיל מא אלא גמיע
 לחמו ויתנגס חיתא אלעישא: 17. וכל - וגמיע תוב
 וגמיע גליד אלדי יכון עליה טגעית נסל ויתכסל פיל מא
 ויתנגס חיתא אלעישא: 18. ואשה - ואמרה אלדי יטגיע
 רגול ליהא טגעית נסל ויתכסלו פיל מא ויתנגסו חיתא
 אלעישא:

19. ואשה - ואמרה אין יכון נקטא דם יכון נקטה פיל
 לחמה סבע איאם תכון פי חדתהא וגמיע אל בינדק פיהא
 יתנגס חיתא אלעישא: 20. וכל - וגמיע אלדי תטגיע

- והחולה. כד: ואלניקסיה. בנדתה - בטומאתה. כגד: חיציתהא -
 בנידתה.

טז

1. שני - ד: כילא - מילה נרדפת.

9. המרכב - וכן כד, כתרגום רס"ג: מרכב. ג: אלסרן - האוכף.
 16. שכבת זרע - טגעית נסל, וכן ב = גד: מצאנעית נסל. וכן
 בהמשך. 21. במשכבה - וכן ב. גד: פרשתהא - מצעיה. וכן בהמשך.
 31. והזרתם - ותבדילו - וכן בגד, כת"א (תפרשון). 33. והדוה

ב לפני-יהוה וימתו: ויאמר יהוה
אל-משה דבר אל-אהרן אחיך
ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש
מבית לפרכת אל-פני הכפרת
אשר על-הארץ ולא ימות
כי בענן אראה על-הכפרת:
ג בזאת ובא אהרן אל-הקדש
בפר בין-בקר לחטאת ואיל
לעלה: כתנת-בד קדש ולבש
ומכנסי-בד יהיו על-בשרו
ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ
במים את-בשרו ולבשם:
ה ומאת עדת בני ישראל יקח
שני-שעירי עזים לחטאת
וואיל אחד לעלה: והקריב
אהרן את-פר החטאת אשר-
לו וכפר בעדו ובעד ביתו:
ז* ולקח את-שני השעירים
והעמיד אתם לפני יהוה פתח
ח אהל מועד: ונתן אהרן על-
שני השעירים גרלות גורל אחד
ליהוה וגורל אחד לעזאזל:
ט והקריב אהרן את-השעיר
אשר עלה עליו הגורל ליהוה
י ועשהו חטאת: והשעיר אשר
עלה עליו הגורל לעזאזל
יעמר-חי לפני יהוה לכפר
עליו לשלח אתו לעזאזל
יא המדברה: והקריב אהרן את-

פר החטאת אשר-לו וכפר
בעדו ובעד ביתו ושחט את-
ז* פר החטאת אשר-לו: ולקח
מלא-המחתה גחלי-אש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא
חפניו קטרת סמים דקה
והביא מבית לפרכת: ונתן
את-הקטרת על-האש לפני
יהוה וכסה | ענן הקטרת את-
הכפרת אשר על-העדות ולא
י ימות: ולקח מדם הפר והזה
באצבעו על-פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת וזה
שבע-פעמים מן-הדם
טו באצבעו: ושחט את-שעיר
החטאת אשר לעם והביא
את-דמו אל-מבית לפרכת
ועשה את-דמו כאשר עשה
לדם הפר והזה אתו על-
טז הכפרת ולפני הכפרת: וכפר
על-הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל-
חטאתם וכן יעשה לאהל
מועד השכן אתם בתוך
יז טמאתם: וכל-אדם לא-יהיה |
באהל מועד בבאו לכפר
בקדש עד-צאתו וכפר בעדו
ובעד ביתו ובעד כל-קהל
ישראל: ויצא אל-המזבח
שני ח אשר לפני-יהוה וכפר עליו

ולקח מדם הפר ומדם השעיר
ונתן על-קרנות המזבח סביב:
יט והזה עליו מן-הדם באצבעו
שבע פעמים וטהרו וקדשו
כ מטמאת בני ישראל: וכלה
מכפר את-הקדש ואת-אהל
מועד ואת-המזבח והקריב
כא את-השעיר החי: וסמך אהרן
את-שתי ידיו על ראש השעיר
החי והתודה עליו את-כל-
עונת בני ישראל ואת-כל-
פשעיהם לכל-חטאתם ונתן
אתם על-ראש השעיר ושלח
כב ביד-איש עתי המדברה: ונשא
השעיר עליו את-כל-עונתם
אל-ארץ גזרה ושלח את-
כג השעיר במדבר: ובא אהרן
אל-אהל מועד ופשט את-
בגדי הבד אשר לבש בבאו
כד אל-הקדש והניחם שם: ורחץ
את-בשרו במים במקום קדוש
ולבש את-בגדיו ויצא ועשה
את-עלתו ואת-עלת העם
כה וכפר בעדו ובעד העם: ואת
חלב החטאת יקטיר המזבחה:
טו והמשלח את-השעיר לעזאזל
יכבס בגדיו ורחץ את-בשרו
במים ואחרי-כן יבוא אל-
כו המחנה: ואת פר החטאת
ואת | שעיר החטאת אשר

אלא דמו כאלדי ציניע לדם אלראתו ויריש אלו עלא אלגטא וקדאם אלגטא: 16. וכפר - ויגפיר עלא אלקדוס מן נגאסית בנין ישראל ומן גרומהון לגמיע דכוותהון וכידא יצנע לכמית מיעאד אלסאכין מעהון פי וצט נגסתהון: 17. וכל - וגמיע אנסאן לס יכון פי כימית מיעאד פי מגי ליגפיר פיל קדוס חיתא כרוגו ויגפיר עאנו ועאן אהל ביתו ועאן גמיע גוק ישראל: 18. ויצא - ויכרוג אלא אלמדבח אלדי קדאם אללה ויגפיר עליה ויאכוד מן דם אלראתו ומן דם אלעאנות ויגעל עלא קראני אלמדבח מסתדיר: 19. והזה - ויריש עליה מן דם פי אצבעתו סבע מראת וידכי ויקדסו מן נגסית בנין ישראל: 20. וכלה - ויכמיל מן יגפיר אלא אלקדוס ואלא כימית מיעאד ואלא אלמדבח ויקדס אלא עתות אלעאייש: 21. וסמך - ויסנוד אהרון אלא תנתין ידיה עלא ראס אלענות אלעאייש ויסתקיר עליה אלא גמיע דנוב בנין ישראל ואלא גמיע גירומהון לגמיע כסתהון ויגעל ליהון עלא ראס אלענות ויבעת פי יד רגול מהיאר יוואדי ליל בר: 22. ונשא - ויחמיל אלענות עליה אלא גמיע דנובהון אלא ארץ קפרא ויסייב אלא אלענות פיל בר: 23. ובא - ויגי אהרון אלא כימית מיעאד וישלח אלא אתיאיב אלכיתאן אלדי ליביס פי מגי אל קדוס ויחטהון תם: 24. ורחץ - ויכסיל אלא לחמו פיל מא פי מכאן מקדס וילביס אלא אתיאיבו ויכרוג ויצנע אלא סעדתו ואלא סעידיית אלקוס ויגפיר עאנו ועאן אלקוס: 25. ואת - ואלא שחם דכווייה יבכיר אלמדבח: 26. והמשלח - ואלמוואדי אלא אלענות לעזאזל יכסיל אתיאיבו ויכסיל אלא לחמו פיל מא ובעד דאליך יגי אלא אלמחאט: 27. ואת - ואלא ראתו דכווייה ואלא עתות דכווייה אלדי גאב אלא דמהון ליגפיר פיל קדוס יכריג אלא מן ברא למחאט ויחרקו פיל נאר אלא גלדון ואלא לחמהון ואלא

2. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה כאלים אלא אהרון אכוד ולא יגי פי גמיע וקת אלא אלקדוס מן גוא ללפרדא אלא קדאם אלגטא אלדי עלא אלסנדוק ולם ימות אין פיל גמאם אתגלא עלא אלגטא: 3. בזאת - פי האדי יגי אהרון אלא אלקדוס פי ראתו פאלו בקר לדכווייה וכיביש לסעידיה: 4. כתנת - כתוניית כתאן קדוס ילביס ושראויל כתאן יכנו עלא לחמו וזנאר כתאן יתזנאר ופי עמאמיה כתאן יתעמעם אתיאיב קדוס הימא ויכסיל פיל מא אלא לחמו וילבסהון: 5. ומאת - ומן ענר גומעית בנין ישראל יאכוד תנין עתדית מאעיז לדכווייה וכיביש ואחיד לסעידיה: 6. והקריב - ויקריב אהרון אלא ראתו דכווייה אלדי לו ויגפיר עאנו ועאן אהל ביתו: 7. ולקח - ויאכוד אלא תנין עתדית ויווקיף ליהון קדאם אללה באב כימית מיעאד: 8. ונתן - ויגעל אהרון עלא תנין עתדית קרעת קרעא ואחדיה קדאם אללה וקרעא וחדיה לעזאזל: 9. והקריב - ויקריב אהרון אלא אלענות אלדי טיליע עליה קרעא קדאם אללה ויצנעו דכווייה: 10. והשעיר - ואלעאנות אלדי טיליע עליה קרעא לעזאזל יתווקף עאייש קדאם אללה ליגפיר עליה ליבעת אלו לעזאזל יוואדי לל בר: 11. והקריב - ויקריב אהרון אלא ראתו דכווייה אלדי לו ויגפיר עאנו ועאן אהל ביתו וידבח אלא ראתו דכווייה אלדי לו: 12. ולקח - ויאכוד מאלו אלמגמרה גמראת נאר מן עלא אלמדבח מן קדאם אללה ומאלו חפנאנתו בכור סמום נאעים ויגיב מן גווא לל פרדא: 13. ונתן - ויגעל אלא אלבכור עלא אלנאר קדאם אללה ויגאטי גמאם אלבכור אלא אלגטא אלדי עלא אלשהאדיה ולם ימות: 14. ולקח - ויאכוד מן דם אלראתו ויריש פי אצבעתו עלא וגה אלגטא שרקי וקדאם אלגטא יריש סבע מראת מן אלדם פי אצבעתו: 15. ושחט - וידבח אלא עתות דכווייה אלדי לל קום ויגיב אלא דמו אלא מן גווא לל פרדא ויצנע

הערכיים יהודיים, ראה אבישור 1991, עמ' 194. 10. המדברה - להוביל למדבר. 22. גזרה - שוממה. בגד: מנקטעא - מנותקת, בתרגום רס"ג. 26. המשלח - המוביל, וכן ב. גד: ואלבאעית.

4. יצנף - יתעמעם - שניאת מעתיק, והנכון כמו בג: יתעמעם. ד: ילוף - ילפף. 5. שני שעירי עזים - = בגד: עתודין מאעיז, וכן בפסוק 7. 8. לה' - לפני ה'; ב: לאיסם אללה - לשם ה'; כת"א (לשמה דה'), וכן בהמשך. לעזאזל - לא תרגם, וכן בד. על "עזאזל" בתרגומים

הוֹבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ
וְיֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמִּחֲנֶה
וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֲדָתָם וְאֶת־
כח בָּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם: וְהִשְׂרֹף
אֹתָם יַכְבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ אֶת־
בָּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבוֹא
כט אֶל־הַמִּחֲנֶה: וְהִיתָה לָכֶם
לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת־
נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלֹאכֶה לֹא
תַעֲשׂוּ הָאֹזֶרַח וְהַגֵּר
ל בתוכם: כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר
עֲלֵיכֶם לִטְהַר אֶתְכֶם מִכָּל־
חטאתיכם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:
לא שֶׁבַת שִׁבְתֹּן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם
אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:
לב וְכֹפֶר הִכָּהֶן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ
וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת־יָדָיו לִכְהֵן
תַּחַת אֲבִיו וּלְבָשׁ אֶת־בְּגָדֵי
לג הַכֹּהֵן בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ: וְכֹפֶר אֶת־
מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל
מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל
הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל
לד יִכְפֹּר: וְהִיתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת
עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה
וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה:

רביעי
זא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס

ב דִּבֶּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־
כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
ג לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־
כֶּשֶׂב אוֹ־עֵז בַּמִּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר
ד יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וְאֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ
לְהַקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה לִפְנֵי
מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵּׁב לְאִישׁ
ההוא דָּם שִׁפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ
ה ההוא מִקֶּרֶב עַמּוֹ: לִמְעַן אֲשֶׁר
ו יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל־פְּנֵי
הַשֹּׁדֶה וְהִבִּיֵּאֵם לַיהוָה אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכְּהֵן
וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה
י אוֹתָם: וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת־הַדָּם
עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֹלֶב לְרִיחַ
ז נִיחֹחַ לַיהוָה: וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד
אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשַׁעִירָם אֲשֶׁר
הֵם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם חֻקַּת עוֹלָם
תְּהִי־זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם:
ח וְאֵלֶּהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר אֲשֶׁר־יִגֹּר
בְּתוֹכָם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ־
ט זֶבַח: וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה
וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

חמישי
(שלישי)

י וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־
הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל
כָּל־דָּם וְנָתַתִּי פָנָי בְּנַפְשׁ
הַאֲכֹלֶת אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי
יא אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמִּי: כִּי נַפֵּשׁ
הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נָתַתִּיו
לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־
נַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי־הַדָּם הוּא בְּנַפֵּשׁ
יב יִכְפֹּר: עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל כָּל־נַפֵּשׁ מִכֶּם לֹא־
תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם
יג לֹא־יֹאכַל דָּם: וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם
אֲשֶׁר יִצְוֶה צִיד חַיָּה אוֹ־עוֹף
אֲשֶׁר יֹאכַל וּשְׁפָךְ אֶת־דָּמוֹ
יד וְכִסְהוּ בַּעֲפָר: כִּי־נַפֵּשׁ כָּל־
בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא וְאָמַרְתִּי
לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בָּשָׂר לֹא
תֹאכְלוּ כִּי נַפֵּשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ
טו הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכְרַת: וְכָל־
נַפֵּשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף
בְּאֹזֶרַח וּבְגֵר וְכִבֵּס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ
בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב וְטָהַר:
טז וְאִם לֹא יַכְבֵּס וּבָשָׁרוֹ לֹא יִרְחֹץ
וְנִשָּׂא עֲוֹנוֹ:

יז וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
ב דבר אל-בני ישראל ואמרת
אלהם אני יהוה אלהיכם:
ג כמעשה ארץ-מצרים

על מדבח אללה באב כימית מיעאד ויבכיר שחם לינקיביל בירצה קדאם אללה: 7. ולא - ולם ידבחו עאד אלא אדבייחהון לשייאתין אלדי הימא מינדיגיין וראהון רסמית דהר תכון האדי ליהון לאגיללהון: 8. ואלהם - ואליהון תקול רגול רגול מן גומעית ישראל ומן אלגאריב אלדי יסכון פי מבינהון אלדי יסעיד סעיריה או דביחא: 9. ואל - ואלא באב כימית מיעאד לם יגיבו ליצנע אלו קדאם אללה וינקיטיע דאליך אלרגול מן קומו: 10. ואיש - ורגול רגול מן גומעית ישראל ומן אלגאריב סאכין פי מבינהון אלדי יאכול גמיע דם ואגל גצבי פי נפס אלאכליה אלא אדם ואקטע ליהא מן מא בין קומה: 11. כי - אין נפס בשארי פי דם היא ואנא געלתו ליכון עלא אלמדבח ליגפיר עלא אינפיסכון אין אדם הוא פיל נפס ינגיפיר: 12. על - עלא דאליך קילית לבנין ישראל גמיע נפס מנכון לם תאכול דם ואלגאריב סאכין פי מבינהון לם יאכול דם: 13. ואיש - ורגול רגול מן בנין ישראל ומן אלגאריב סאכין פי מבינהון אלדי יצתאד ציד וחשיה או טיר אלדי יתאכל ויספוך אלא דמו ויגטי פיל טראב: 14. כי - אין נפס גמיע בשארי דמו פי נפסו הוא וקילית לבנין ישראל דם גמיע בשארי לם תאכלו אין נפס גמיע בשארי דמו היא גמיע אכלו ינקיטיע: 15. וכל - וגמיע נפס אלדי תאכול לאשיה ופטיסיה פיל מאלך ופיל גאריב ויכסיל אתיאיבו ויתכסל פיל מא ויתנגס חיתא אלעישא וידכא: 16. ואם - ואנכאן לם יכסיל ולחמו לם יכסיל ויקבל דנבו:

יח

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיללא: 2. דבר - כאלים אלא בנין ישראל ותקול אליהון אנא אללה אלהכון: 3. כמעשה - כי צנעית ארץ מצר אלדי גלסתו

זבלון: 28. והשרף - ואל בחריק ליהון יכסיל אתיאיבו ויכסיל אלא לחמו פיל מא ובעד דאליך יגי אלא אלמחאט: 29. והיתה - ותכון לכון לרסמית דהר פי שהר סאביע פי עשרה לשהר תסומו אלא אינפיסכון וגמיע צנעא לם תצנעו אלמאלך ואלגאריב סאכין פי מנכון: 30. כי - אין פיל יום האדא יגפיר עליכון לידאכי ליכון מן גמיע כטאייתכון קדאם אללה תדכו: 31. שבת - סבת בטאליה היא ליכון ותסומו אלא אנפסכון רסמית דהר: 32. וכפר - ויגפיר אלכאדים אלדי ימסח אלו ואלדי יכמיל אלא ווגבו ליכדום עוון אבו וילביס אלא אתיאיב כתאן אתיאיב קדוס: 33. וכפר - ויגפיר אלא מקדס אלקדוס ואלא כימית מיעאד ואלא אלמדבח יגפיר ועלא אלכדאם ועלא גמיע קום גוק יגפיר: 34. והיתה - ותכון האדי ליכון לרסמית דהר ליגפיר עלא בנין ישראל מן גמיע כטתהון מרא ואחדיה פיל סניה וציניע כאלדי ווצא אללה אלא מוסה:

יז

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיללא: 2. דבר - כאלים אלא אהרון ואלא בנינו ואלא גמיע בנין ישראל ותקול אליהון האדה אלכלאם אלדי ווצא אללה קאיללא: 3. איש - רגול רגול מן גומעית ישראל אלדי ידבחו תור או כרוף או מאעיו פיל מחאט או אלדי ידבחו מן ברא למחאט: 4. ואל - ואלא באב כימית מיעאד לם יגיבו ליקריב קרבן קדאם מסכן אללה דם ינחסיב לדאליך רגול דם ספך וינקיטיע דאליך רגול מן מאבין קומו: 5. למען - לאגל אלדי יגיבו בנין ישראל אלא אדבייחהון אלדי הימא דבחין עלא וגה חקליה ויגיבוהון קדאם אללה אלא באב כימית מיעאד אלא אלכאדים וידבחו אדבייח אסלאיים קדאם אללה ליהון: 6. וזרק - ויריש כאדים אלא אדם

כת"א (לשדן): ג: ליל שייאטין או ליל אצנאם - לשדים או לפסילים. 11. כי נפש הבשר בדם - כי נפש האדם בדם, וכן ד. ב: אין נפש אללהם פיל דם - כי נפש הבשר בדם, אבל בפסוק 14 תרגם את בשר - בשארי - אדם. 15. נבלה וטרפה - וכן ב. ג: פטיציה ופריסיה. ד: נביליה ופריסה, כתרנום רס"ג: נביליה או פריסה.

29. תענו - תצומו; ג: תעדבו - תענו, וכן בפסוק 31. האזרח - וכן ב: קלאך. ג: אלסריה, כתרנום רס"ג: אלצריה. 32. ימלא את ידו - ימלא את חובתו, וכן בגד, וראה לעיל ח 33.

יז

5. למען - וכן ב. ד: לסבב - מילה נרדפת. 7. לשעירים - לשדים, וכן בד,

אשר ישבתם-בה לא תעשו
 וכמעשה ארץ-כנען אשר אני
 מביא אתכם שמה לא תעשו
 ובחקתיהם לא תלכו: את-
 משפטי תעשו ואת-חקתי
 תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 ה אלהיכם: ושמרתם את-חקתי
 ואת-משפטי אשר יעשה
 אתם האדם וחי בהם אני
 יהוה:

שוישי

איש איש אל-כל-שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
 אני יהוה:
 ערות אביו וערות אמו
 לא תגלה אמה הוא לא תגלה
 ערותה:
 ערות אשת-אביו לא
 תגלה ערות אביו הוא:
 ערות אחותו בת-אביו
 או בת-אמה מולדת בית או
 מולדת חוץ לא תגלה ערותו:
 ערות בת-בנה או בת-
 בנה לא תגלה ערותו כי
 ערותה הנה:
 ערות בת-אשת אביו
 מולדת אביו אחותה הוא לא
 תגלה ערותה:
 ערות אחות-אביו לא
 תגלה שאר אביו הוא:
 ערות אחות-אמה לא

תגלה כי-שאר אמה הוא:
 יד ערות אחי-אביו לא
 תגלה אל-אשתו לא תקרב
 דדתה הוא:
 טו ערות פלגה לא תגלה
 אשת בנה הוא לא תגלה
 ערותה:
 טז ערות אשת-אחיו לא
 תגלה ערות אחיו הוא:
 יז ערות אשה ובתה לא
 תגלה את-בת-בנה ואת-בת-
 בנה לא תקח לגלות ערותה
 יח שארה הנה זמה הוא: ואשה
 אל-אחותה לא תקח לצרר
 לגלות ערותה עליה בחייה:
 יט ואל-אשה בנות טמאתה לא
 כ תקרב לגלות ערותה: ואל-
 אשת עמיתך לא-תתן שכבתך
 כא לזרע לטמאה-בה: ומזרעה
 לא-תתן להעביר למלך ולא
 שביעי (רביעי)
 כב תחלל את-שם אלהיו אני
 יהוה: ואת-זכר לא תשכב
 משכבי אשה תועבה הוא:
 כג ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך
 לטמאה-בה ואשה לא-תעמד
 לפני בהמה לדבעה תבל הוא:
 כד אל-טמאאו בכל-אלה כי
 בכל-אלה נטמאו הגוים
 אשר-אני משלח מפניכם:
 כה וטמא הארץ ואפקד עונה

עליה ותקא הארץ את-
 ט וישיבה: ושמרתם אתם את-
 חקתי ואת-משפטי ולא תעשו
 מכל התועבת האלה האזרח
 כז והגר הגר בתוכם: כי את-
 כל-התועבת האל עשו אנשי-
 הארץ אשר לפניכם וטמא
 מפטיר
 כח הארץ: ולא-תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר
 קאה את-הגוי אשר לפניכם:
 כט כי כל-אשר יעשה מכל
 התועבת האלה ונכרתו
 הנפשות העשות מקרב עמם:
 ל ושמרתם את-משמרתיו לבלתי
 עשות מחקות התועבת אשר
 נעשו לפניכם ולא טמאו
 בהם אני יהוה אלהיכם:
 קדשים
 יטא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-כל-עדת בני-ישראל
 ואמרת אלהם קדשים תהיו
 כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
 ג איש אמו ואביו תיראו ואת-
 שבתתי תשמרו אני יהוה
 ד אלהיכם: אל-תפנו אל-
 האלילים ואלהי מסכה לא
 תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
 ה* וכי תזבחון זבח שלמים ליהוה
 ו לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם
 יאכל וממחרת והנותר עד-יום

לחפצו ולתנעו וזכי צנעית ארץ כנען אלדי אנא מגיב ליכון
תם לם תצנעו ופירסומתהון לם תמצו: 4. את - אלא
אחכאמי תצנעו ואלא רסומאטי תחפצו לתמצו פיהון אנא
אללה אלהכון: 5. ושמרתם - ותחפצו אלא רסומאטי
ואלא אחכאמי אלדי יצנע ליהון אלאנסאן ויעיש פיהון אנא
אללה: 6. איש - רגול רגול אלא גמיע קראייב לחמו לא
תקרבו לתכשפו סוויה אנא אללה: 7. ערות - סווית אבון
וסווית אימך לם תכשיף אמך היא לם תכשיף סוותהא:
8. ערות - סווית זוגית אבון לם תכשיף סווית אבון היא:
9. ערות - סווית אכתך בינית אבון או בינית אימך
מוולודיה מן אבון מן אמרא אכרא או מוולודיה מן אימך
מן רגול אכיר לם תכשיף סוותהון: 10. ערות - סווית
בינית בנך או בינית בינתך לם תכשיף סוותהון אין סוותך
הינין: 11. ערות - סווית בינית סוגית אבון מוולודיה מן
אבון אכתך היא לם תכשיף סוותהא: 12. ערות - סווית
איכית אבון לם תכשיף קראייב אבון היא: 13. ערות -
סווית איכית אימך לם תכשיף אין קראייב אימך היא:
14. ערות - סווית אכז אבון לם תכשיף אלא זוגתו לם
תקרב עמתך היא: 15. ערות - סווית כנתך לם תכשיף
זוגית איבנך היא לם תכשיף סוותהא: 16. ערות - סווית
זוגית אבון לם תכשיף סווית אבון היא: 17. ערות -
סווית אמרה ובנתה לם תכשיף אלא בינית איבנהא ואלא
בינית בינתהא לם תאכוד לתכשיף סוותהא קראייבין הינין
פחש היא: 18. ואשה - ואמרה אלא אכתהא לם תאכוד
ליצירא לתכשיף סוותהא עליהא פי חייתהא: 19. ואל -
ואילא אמרה פי חידית נגסתהא לם תקרב לתכשיף
סוותהא: 20. ואל - ואילא זוגית רפיקך לם תגלעל טגעתך
לל נסל לתתנגס פיהא: 21. ומזרעך - ומן נסלך לם תגלעל

יט

1. וידבר - וכלאם אללה אלא מוסה קאילא: 2. דבר - קדשים
כאלים אלא גמיע גומעית בנין ישראיל ותקול אליהון
מקדסין אתכונו אין מקדאס אנא אללה אלהכון: 3. איש
- רגול מן אימו ומן אבו תכאפו ואלא אייאם אסבותי
תחפצו אנא אללה אלהכון: 4. אל - לא תלתפתו אלא
אלמעבודת ומעבוד מסבוכא לם תצנעו ליכון אנא אללה
אלהכון: 5. וכי - ואין תדבחו דבח אסלאיים קדאם אללה
לרצאכון תדבחו: 6. ביום - פי יום תדבחתכון יתאכל ומן

יח

6. שאר בשרו - קרובי בשרו, וכן ב. ג. קריב בדנו - קרובי גופו קראייבו
- קרוביו. 9. מולדת בית וגו' - נולדה מאביך מאישה אחרת או נולדה
מאמך מאיש אחר, וכן ב. כת"א. ג. תרגמו טילולית: מוולידת בית או
מוולידת ברא. 12. שאר - קרוב, וכן בגד. 14. דדתך - וכן ד. ב. מרת
עמך - אשת דודך. ג. עמתאך או מרת עמאך - דודתך (אחות אביך) או
אשת דודך. 17. זמה - וכן בגד, וכולם כתרנום רס"ג: פאחשה.
18. לצרר - וכן ג. ב. ליתצאייך - להציק. 23. לרבעה - לשכב עמה,

וכן ב. ג. לתרבעהא או ליתגמעהא - נרדפים. תכל - ערובכ הוא, וכן ב.
ד. כלט. ג. זניה או כלט, אתכורכוט = זונה או ערובכ, כלילה, וכולם כפירושי
רש"י: לשון קדש וערוה ונאוף... דבר אחר. תכל הוא, לשון כלילה יערובכ
זרע אדם זרע בחמה. 29. הנפשות - וכן ב. ד. אלארוואח - נרדפים.
30. עשות - יעשו.

יט

3. שבתתי - ימי שבתותיי, כת"א (ימי שביא דילי). בד: סבותי.
4. האילים - וכן ג. ב. אילא אלאננס - הפסילים. ד: אלא אלאשת -

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005